KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 17. marts 1999

i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 vedrørende den brasilianske ikke-automatiske importlicensudstedelsesordning og anvendelsen heraf

(meddelt under nummer K(1999) 607)

(1999/234/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi [1], ændret ved forordning (EF) nr. 356/95 [2], særlig artikel 13 og 14,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Den 12. januar 1998 modtog Kommissionen en klage i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 (i det følgende benævnt »forordningen«). Klagen blev indgivet af Febeltex (Fédération belge du textile).

(2) Klagende part gjorde gældende, at den brasilianske ikke-automatiske importlicensudstedelsesordning og navnlig håndhævelsen heraf gennem indførelse af obligatoriske betalingsbetingelser og mindstepriser er uforenelig med flere bestemmelser i overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (i det følgende benævnt »WTO-overenskomsten«) og bilagene hertil. På dette grundlag anmodede klagende part Kommissionen om at tage de nødvendige skridt til at overbevise Brasilien om at ophæve disse foranstaltninger.

(3) Klagen indeholdt tilstrækkelige prima facie-beviser til at begrunde indledningen af en fællesskabsprocedure for undersøgelse i henhold til artikel 8 i forordningen. Der indledtes følgelig en sådan procedure den 27. februar 1998 [3].

(4) Efter indledningen af undersøgelsesproceduren iværksatte Kommissionen en indgående retlig og faktisk undersøgelse af den brasilianske importlicensordnings anvendelse på tekstilvarer. På grundlag af resultaterne af denne undersøgelse nåede Kommissionen til følgende konklusioner.

B. UNDERSØGELSESRESULTATER VEDRØRENDE FOREKOMSTEN AF HANDELSHINDRINGER

(5) Det fremgik af undersøgelsen, at den brasilianske ordning er en licensudstedelsesordning som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i WTO-aftalen om importlicensprocedurer (ILP), og den bør derfor være i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt ved denne aftale samt ved GATT 1994.

(6) Den relevante brasilianske lovgivning vedrørende den ikke-automatiske importlicensudstedelsesordning består af:

— *Decreto 660* af 25. september 1992 (hvorved indførtes *Sistema Integrado de Comércio Exterior.* Siscomex)

— *Portaria Interministerial* 291 (finansministeriet/industri og handelsministeriet), af 12. december 1996 (om behandlingen af importtransaktioner ved hjælp af Siscomex)

— *Portaria SECEX* 21, af 12. december 1996 (om gennemførelsen af importtransaktioner ved hjælp af Siscomex, indbefattet priskontrol), og

— *Comunidades Decex* som indeholder en liste over de varer, der er omfattet af ikke automatisk importlicensudstedelse, og som er konsolideret ved *Comunicado 37 Decex* af 17. december 1997.

Den brasilianske ordning er imidlertid meget fleksibel; ministeren for industri, handel og turisme kan således ved simpel beslutning føje nye varer til listen over varer, for hvilke der foreskrives ikke-automatisk importlicensudstedelse.

[1] EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 71.
[2] EFT L 41 af 23. 2. 1995, s. 3.
[3] Meddelelse om indledning af en undersøgelsesprocedure vedrørende handelshindringer, som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 3286/94, bestående af Brasiliens handelspraksis i forbindelse med handel med tekstilvarer.

(7) Den brasilianske licensordning styres elektronisk ved et instrument, der benævnes Siscomex. Udstedelsen af importlicenser for import af tekstilvarer med oprindelse i Fællesskabet er direkte forbundet med obligatoriske mindstepriser og betalingsbetingelser. Hvis oplysningerne i en importangivelse ikke er i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat af de brasilianske myndigheder og indeholdt i Siscomex, behandles anmodninger om importlicens ikke, og importøren anmodes om at rette henvendelse til det lokale kontor under industri-, handels- og turistministeriets udenrigshandelsdepartement (Decex).

(8) Den brasilianske lovgivning, hvorved denne ordning indføres, indeholder ingen angivelser af de foranstaltninger, der gennemføres via licensproceduren. Kommissionens tjenestegrene har fastslået, at der findes interne administrative regler eller retningslinjer vedrørende obligatoriske betalingsbetingelser og mindstepriser, som anvendes ved forvaltningen af Brasiliens importlicensordning. Sådanne regler offentliggøres ikke. Regeringsmyndigheder og handlende kan følgelig ikke gøre sig bekendt med dem. Endvidere foreligger der ikke mulighed for at gøre indsigelse mod sådanne uofficielle forskrifter.

(9) Når Siscomex ikke behandler importlicensanmodninger, som ikke er i overensstemmelse med forskrifterne om betalingsbetingelser og mindstepriser, træffes der ikke nogen formel afgørelse om importørens anmodning, som følgelig henligger ubehandlet på ubestemt tid.

(10) Den brasilianske ordning synes ikke at have til formål at gennemføre nogen foranstaltning, som er forenelig med GATT, idet dens eneste funktion er anvendelse og forvaltning af importprocedurer som et handelspolitisk værktøj med henblik på at begrænse importen af tekstilvarer til Brasilien. Det fremgår også af undersøgelsen, at denne ordning gør det muligt for de brasilianske myndigheder skønsmæssigt og vilkårligt at træffe afgørelse om ikke at udstede importlicenser på grundlag af uofficielle og ikke-offentliggjorte bestemmelser. Ved at indføre obligatoriske betalingsbetingelser og mindstepriser som betingelse for at udstede importlicens har Brasilien i væsentlig grad begrænset importen af visse tekstilvarer med oprindelse i Fællesskabet og lagt hindringer i vejen for et stort antal mulige kunder for producenter i Fællesskabet.

(11) Brasilien har ikke givet underretning om en del af den relevante lovgivning (*Comunicado Decex 37* af 17. december 1997); den resterende del er der givet underretning om med en forsinkelse på mere end et år, og først efter at Kommissionen havde indledt nærværende undersøgelse i henhold til forordningen, og i den pågældende underretning var betydningsfulde oplysninger udeladt (f.eks. listen over varer, der er undergivet licensudstedelsesproceduren).

(12) Kommissionen finder under disse omstændigheder, at klagende parts påstande er velbegrundede, og at den brasilianske praksis udgør en handelshindring som defineret i artikel 2, stk. 1, i forordningen, eftersom den er i modstrid med følgende bestemmelser:

— Artikel X, paragraf 1, og artikel XI, paragraf 1, i GATT

— Artikel 1, stk. 3, artikel 3, stk. 2, artikel 3, stk. 5, litra f), og artikel 5 i WTO-aftalen om importlicensprocedurer.

(13) Kommissionen finder imidlertid, at henvisning til ovennævnte retsgrundlag ikke udelukker påberåbelse af andre relevante bestemmelser i WTO-overenskomsten og de dertil knyttede aftaler, som måtte være nyttige i procedurer, der forelægges for WTO.

C. UNDERSØGELSESRESULTATER VEDRØRENDE NEGATIVE HANDELSMÆSSIGE VIRKNINGER

(14) Det fremgik af Kommissionens undersøgelse, at der er enorme muligheder på det brasilianske marked for de stærkt konkurrencedygtige varer, som Fællesskabets producenter eksporterer. I den forbindelse fremgår det af de vigtigste resultater af undersøgelsen af de negative handelsmæssige virkninger, der kan tilskrives omtvistede praksis, at den brasilianske ordning for ikke automatisk udstedelse af importlicenser indebærer en betydelig begrænsning af adgangen til det brasilianske marked for adskillige tekstilvarer fra Fællesskabet.

(15) Undersøgelsen omfattede varer henhørende under kapitel 50-63 i den kombinerede nomenklatur og viste, at den brasilianske ordning virker forskelligt fra varesektor til varesektor. Uanset de store muligheder, der foreligger på det brasilianske marked, kan det generelt siges, at der ikke er registreret nogen væsentlig stigning i tekstileksporten til Brasilien mellem 1996 og 1997, især når den sammenlignes med fremgangen på andre tilsvarende sydamerikanske markeder.

(16) Det skal navnlig anføres, at indførelsen af den ikke-automatiske importlicensudstedelsesordning og den måde, hvorpå den gennemføres gennem obligatoriske betalingsbetingelser og mindstepriser, allerede i 1997 (og i nogle tilfælde i 1996) forårsagede en nedgang i eksporten til Brasilien af visse EU-tekstilvarer, såsom madrasbolstre (KN-kode 5516 23 10 og 5210 49 00), vævede bånd (KN-kode 5806 32 10), sengetæpper (og beslægtede varer) (KN-kode 6302 32 90), syntetiske trikotagestoffer til gardiner (KN-kode 6002 43 11), tekniske stoffer til fritidstøj (f.eks. lyocell, elastan) (KN-kode 5516 13 00).

(17) Den anfægtede brasilianske praksis har haft til følge, at EF-eksportører af visse tekstilvarer har mistet en betydelig del af deres konkurrencedygtighed på det brasilianske marked. En sådan forringelse af konkurrencedygtigheden har været særlig udtalt i de sektorer, f.eks. madrasbolstre, gardinstoffer eller vævede bånd, som er omfattet af ordningen med mindsteimportpriser.

(18) Indførelsen af de omtvistede foranstaltninger har i mange tilfælde ført til en betydelig nedgang i antallet og betydningen af brasilianske kunder og i antallet og størrelsen af de ordrer, der er modtaget eller bekræftet.

(19) Bestemmelsen om mindsteimportpriser har også ført til en betydelig begrænsning af det varesortiment, der kan eksporteres til Brasilien. Varer, hvis eksportpris er alt for lav sammenholdt med den obligatoriske mindstepris, kan ikke længere eksporteres, fordi de ikke længere vil være konkurrencedygtige til den højere pris. Karakteristisk nok finder dette ofte sted i forbindelse med lavprisvarer, for hvilke der er større lokal konkurrence. Den brasilianske importør vil følgelig gå over til at købe den brasilianske vare, som uden de obligatoriske mindstepriser ville være dyrere end den tilsvarende tekstilvare fra Fællesskabet.

(20) Endnu en negativ handelsmæssig følgevirkning for EF-producenter/-eksportører af tekstilvarer opstår, ved, at det er nødvendigt at ændre de tekniske specifikationer eller sammensætningen af en vare. Denne ændring er påkrævet, fordi det er nødvendigt at overholde de obligatoriske mindstepriser. I nogle tilfælde vil en ændring af varens tekniske specifikationer være den eneste mulighed for at fremstille en vare, hvis pris opfylder den foreskrevne mindstepris og stadig er økonomisk rentabel. Kommissionens tjenestegrene har til illustration heraf fået forelagt nogle eksempler, og for madrasbolstre var det således nødvendigt at ændre det procentuelle indhold af bomuld, rayon, polyester osv. ved at anvende f.eks. et nyt råmateriale (såsom rayon) eller et helt nyt råmateriale, som resulterer i en anden vægt pr. kvadratmeter (såsom polypropylen).

(21) Anvendelsen af den brasilianske ordning for ikke-automatisk importlicensudstedelse som et handelspolitisk redskab til styring af handelen har i nogle tekstilsektorer resulteret i en fuldstændig ændring af markedsvilkårene, hvilket i nogle tilfælde har ført til en næsten fuldstændig lukning af det brasilianske marked for Fællesskabets tekstileksportører. Eksempelvis er mindsteimportprisen på 20 USD/kg, som de brasilianske myndigheder har lagt på importen af jacquard madrasbolstre henhørende under KN-kode 5516 23 10 mere end det dobbelte af den normale salgspris for denne vare (dvs. 8-11 USD/kg). En sådan prisforhøjelse har forårsaget, at EF-eksportørerne ikke længere er konkurrencedygtige på det brasilianske marked for boligtekstiler af denne art.

(22) Kommissionen konkluderede derfor, at ovennævnte må anses for negative handelsmæssige virkninger som defineret i artikel 2, stk. 4, i forordningen.

D. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(23) Inden for de seneste år har europæiske eksportører og producenter anlagt tre sager mod brasilianske former for praksis, som har restriktive følgevirkninger for Fællesskabets eksport af forskellige varer (stålplader, tekstiler og sorbitol). De pågældende foranstaltninger synes at være rettet mod særligt følsomme sektorer på en uigennemsigtig måde og via en meget fleksibel beslutningsproces. Det er derfor af væsentlig betydning for Fællesskabet at gribe ind over for det brasilianske system på en sammenhængende måde.

(24) Det er desuden yderst vigtigt for Fællesskabet at sikre, at dets WTO-partnere fuldt ud overholder deres forpligtelser, således som Fællesskabet har forpligtet sig til at gøre. Det er af afgørende betydning, for at et multilateralt handelssystem kan fungere tilfredsstillende, at der gribes ind over for alle former for praksis, som er uforenelige med WTO.

(25) Hvad angår Febeltex-sagen bør Fællesskabet, i betragtning af tekstilindustriens betydning for Fællesskabet som helhed og nødvendigheden af at sikre adgang til markederne i tredjelande på redelige vilkår for tekstilvarer fra Fællesskabet, omgående anfægte den brasilianske ordning for ikke-automatisk licensudstedelse i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i aftalen om importlicensprocedurer, GATT 1994 og WTO-forståelsen vedrørende regler og procedurer for bilæggelse af tvister.

E. KONKLUSIONER OG FORANSTALTNINGER, DER SKAL TRÆFFES

(26) Der er holdt møder og udvekslet breve med de relevante brasilianske myndigheder for at drøfte denne sag yderligere med henblik på at finde en mindelig løsning, men de brasilianske myndigheder har ikke sendt noget forslag til en sådan løsning.

(27) Under disse omstændigheder må det anses for at være i Fællesskabets interesse at anmode om, at der indledes en WTO-procedure for tvistbilæggelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den brasilianske ordning for ikke-automatisk licensudstedelse, obligatoriske mindstepriser og obligatoriske betalingsbetingelser må anses for uforenelig med dette lands forpligtelser i henhold til Marrakech-overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen og udgør en »handelshindring« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3286/94.

2. Fællesskabet anlægger sag mod Brasilien i henhold til forståelsen vedrørende regler og procedurer for bilæggelse af tvister og andre relevante WTO-bestemmelser med henblik på at sikre, at nævnte handelshindring fjernes.

Artikel 2

Denne afgørelse gælder fra tidspunktet for dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand